HLAS SRDCA

„Veru hovorím vám: Medzi tými, čo sa narodili zo ženy, nepovstal nik väčší ako Ján Krstiteľ." **(Mt 11, 11)**

ŠTVRŤROČNÍK RÍMSKOKATOLÍCKEJ FARNOSTI RIMAVSKÁ SOBOTA

Ročník I.
Číslo 3.
Október 2016

Október - mesiac modlitby sv. ruženca

Ruženec je evanjeliová modlitba, ktorá usporiadane postupne rozvíja a dáva najavo, akým spôsobom sa Božie Slovo z milosrdného Božieho rozhodnutia zapojilo do ľudských osudov a uskutočnilo dielo vykúpenia. Veď v ruženci sa príhodne po poriadku uvažuje o základných spasiteľných udalostiach, ktoré sa uskutočnili v Kristovi, od panenského počatia Božieho Slova a tajomstiev Ježišovho detstva až po vrcholné veľkonočné udalosti, to jest požehnané umučenie a slávne vzkriesenie, a ich účinky v rodiacej sa Cirkvi na Turice i v samej Panne Márii, keď po tomto pozemskom vyhnanstve bola s telom i dušou vzatá do nebeskej vlasti.

Ruženec sa teda opiera o evanjelium a jeho stredobodom je tajomstvo vtelenia Božieho slova a ľudské vykúpenie. Preto je vonkoncom kristologická modlitba. Veď najvlastnejšia zložka ružencа – Litániové opakovanie anjelského pozdravenia „Zdravas, Mária" – premieňa sa na neprestajnú Kristovu chválu. Na Krista ako na najvyššiu métu sa vzťahuje anjelovo posolstvo a pozdrav Krstiteľovej matky: „Požehnaný plod tvojho života". Ba opakovanie „Zdravas Mária" je akoby osnova, na ktorej sa rozvíja kontemplácia tajomstiev. Lebo Ježiš, ktorý sa spomína v každom Zdravase, je ten istý, ktorého po poriadku predkladajú pripomínané tajomstvá ako syna Božieho a Syna Panny Márie, ktorý sa narodil v betlehemskej jaskyni; ktorého matka v chráme obetovala; predkladajú ho ako chlapca, ktorému záleží na tom, čo patrí jeho Otcovi; predkladajú ho ako Vykupiteľa ľudí v smrteľných úzkostiach v Getsemanskej záhrade, bičovaného a korunovaného tŕním; krížom obťaženého a zomierajúceho na Kalvárii; ako vzkrieseného z mŕtvych, vystupujúceho do Otcovej slávy, aby zoslal dary Ducha Svätého. Ak prejdeme od Ježišovho detstva skrytého života v Nazarete k jeho verejnému životu, naše rozjímanie nás privedie k tajomstvám, ktoré môžeme nazvať tajomstvami svetla.

(pokračovanie na 6. strane)

Mária, ty naša kráľovná...

Tá lúka plná divých makov,
to nebo plné štebotavých vtákov,
tá čistá rieka a krásny slnka jas,
to Mária je, to Matka volá nás!

Keď trápenie máš, neváhaj!
Keď smútok ťaží ťa, za ňou sa ponáhľaj!
Keď v živote cítiš sa unavený,
choď za Máriou, ona to všetko zmení!

Pokľakni pred ňu, nech aj prší dážď,
ona je Matkou, ona ťa schová pod svoj plášť.
Mária ti ukáže viac než si si myslel,
Mária ti ukáže celého života zmysel.
Obsah slova láska ona ti ukáže,
a slzy tvoje z očí každý deň zmaže.
Ona je Ženou, Služobnicou, Matkou
a najväčším vzorom,
ona nás vedie byť v rukách Božích nástrojom.

„Hľa Tvoja matka", tak nám ju dal,
Pán Ježiš na kríži, keď poberal sa v raj.
Ona prichádza aj dnes - ako kráľovná,
s láskavým srdcom a vždy Matka pokorná.

Mária nás nikdy nespúšťa z očí,
a na naše pozvanie,
rada prah našich dverí prekročí.
Mária nám pomáha nájsť všetko, čo človek kedy stratil
a teší sa z každého márnotratného syna, ktorý sa vrátil.

„Boh nie je mŕtvy, Boh existuje,
On je tu, a On ťa miluje!"
Tento odkaz na zem priniesla Mária,
Kráľovná pokoja – z Medžugoria.

„Mária, čo pre teba môžem urobiť ja?"
Toto pýtajme sa dňom, nocou,
a všetky útrapy potom zvládneme
určite s Božou pomocou.

Kto lásku nikdy neprijal, nemôže ju dávať
a vtedy pýcha si dom zo srdca robí.
Kto nikdy neprosil o odpustenie, nemôže o to druhého žiadať
a takto sa zlo v živote rodí.
Utekajme k Márii – ona je v hlade krajec chleba,
s Máriou sa neblúdi – s Máriou sa kráča priamo do neba.

Ruženec je cesta, ktorou už pred nami Niekto šiel,
tá cesta je ťažká, tŕnistá, ale keď ju zdoláš – nájdeš krásny cieľ.

báseň zložil Boris Deák

Deň modlitieb za Rožňavskú diecézu.
Úmysly otca biskupa Stanislava Stolárika:

Október - jún 2017: Za kňazské a rehoľné povolania pre našu diecézu a za prehĺbenie náboženského života v našich farnostiach

Október - a rózsafüzér hónapja

A rózsafüzér evangéliumi imádság, amely folyamatosan bontakozik ki s adja tudtunkra, miként is kapcsolódott be Isten Szava az irgalmas Isten döntéséből az emberi sorsokba s történt meg a megváltás műve. A rózsafüzérben átelmélkedjük a megváltás alapvető történéseit, amelyek Krisztusban valósultak meg a szeplőtelen fogantatástól Jézus gyermekkorán át egészen a húsvéti események kicsúcsosodásáig, tehát az Ő áldott szenvedését és feltámadását, továbbá a pünkösdkor születő Egyházat, valamint Szűz Márián keresztül, aki felvétetett a Mennyországba testestül-lelkestül.

A rózsafüzér tehát az evangéliumra támaszkodik s középpontjában Isten szavának megtestesülése s az emberi megváltás áll. Éppen ezért krisztusi imádság is. Hiszen a legfontosabb betétje a rózsafüzérnek – az angyali üdvözlet litániaszerű ismétlése: „Üdvözlégy, Mária" – átváltozik egy örök Krisztus dicsőítéssé. Jézusra vonatkozik az angyali üdvözletkor elhangzott felkiáltás Erzsébettől, Keresztelő Szent János Édesanyjától: „Áldott a Te méhednek gyümölcse." Az „Üdvözlégy, Mária" ismétlése olyan mint egy vázlat, amelyen kibontakozik az egyes titkok mondanivalója. Mert Jézus, aki minden egyes Üdvözlégyben meg van említve, ugyanaz, akit úgy mutatnak be az említett titkok, mint Isten Fiát és Szűz Mária fiát, aki megszületett a betlehemi barlangban; akit Édesanyja felajánlott a templomban; aki Megváltóként halálosan retteg a getszemáni kertben, majd megostoroznak és tövissel koronáznak, majd aki felemelkedik az Atya dicsőségébe, hogy elküldje a Szentlelket.

Ha áttérünk Jézus titkos názáreti gyermek-életéről az Ő nyilvános működésére, elmélkedésünk átvezet azon titkokhoz, amelyeket az fény titkainak nevezhetünk. Talán a legnagyobb titok, amely Jézusra jellemző, hogy Ő fény. Ő a „világ világossága" (Jn 8,12). Ez az igazság az Ő nyilvános működése alatt bontakozik ki, amikor meghirdeti Isten országának evangéliumát.

Teljes búcsút azok nyerhetnek, akik a rózsafüzért elimádkozzák a templomban, kápolnában vagy családi körben, szerzetesközösségben vagy vallásos társulásban. A búcsúk elnyerésének alapfeltétele, hogy legalább az egy negyedét el kell imádkoznunk, vagyis 5 tizedet, továbbá elmélkedjünk az egyes titkokról, s végül a nyilvános imádkozásnál ki kell hangosan mondanunk az egyes titkokat a helyi szokás szerint.

Sokszor előfordul, hogy kötelességeink miatt nem jutunk el szentmisére hétköznap, s ami még rosszabb, hogy talán vasárnap sem. Megtörténik, hogy némelyek az utolsó pillanatban toppannak be a szentmisére, vagy rég a kezdete után. Jóval a szentmise kezdete előtt kell eljönnünk, hogy a Jézussal való találkozásra felkészüljünk, elcsendesedjünk, odafigyeljünk. Látom, hogy a rózsafüzér-imádságra a szentmise előtt leginkább idősebb testvéreink jönnek, de vannak fiatalok is, aminek nagyon örülök. Találjunk időt e hónapban is, amelyet a rózsafüzér hónapjának is nevezünk, hogy részt vegyünk a közös imádságon úgy a templomban, mint odahaza.

Drága Szülők, bátorítsátok gyermekeiteket a rózsafüzér elimádkozására, hogy részt vegyenek a közös imádságokon a templomban, de legfőképpen ti magatok járjatok elöl jó példával. Szűz Mária, a rózsafüzér királynője járjon közben értünk Istennél, hogy tudatosítsuk az ima fontosságát mindennapi életünkben.

Rastislav Polák, esperes - plébános
(preklad: Ján Zsóka)

Pán je môj pastier, nič mi nechýba....

To sú úvodné slová 23-tieho žalmu, ktorý určite nie je len pre mňa jedným z najobľúbenejších žalmov.

Čo sú však žalmy? Žalmami sa označuje zbierka 150 hebrejských náboženských piesní, pochádza z gréckeho prekladu Septuaginta, lebo v hebrejskej Biblii táto zbierka pôvodne nemala vlastné meno. Terajší hebrejský názov Tehillím (»Chválospevy«, »Ďakovné hymny«) alebo Sefer tehillím (»Kniha chválospevov«) bol zavedený iba neskoršie, v období judaizmu. Slovenské slovo »žalm« je odvodené – cez latinské psalmus – od gréckeho slova psalmós (pieseň so sprievodom strunového nástroja, ako je harfa, citara a pod.), z ktorého sa neskôr utvoril názov žaltár (gréc. psaltérion a lat. psalterium, žaltár, zbierka žalmov).

Žalmy sa tešili veľkej obľube už v prvotnej Cirkvi, ktorá ich pokladala za prameň a výraz svojej viery a svojej nábožnosti. Vznikli v časovom rozpätí od XI. do IV. storočia pred Kristom. Nie sú známi všetci autori žalmov; 73 sa ich pripisuje kráľovi Dávidovi, 50 ich je anonymných.

Kniha žalmov sa často označuje ako »Starý zákon v malom« alebo »súhrn duchovných skúseností Izraela«, lebo všetky hlavné biblické témy a udalosti dejín spásy sa v nej spomínajú alebo oslavujú vo forme modlitby. V Knihe žalmov nájdeme:

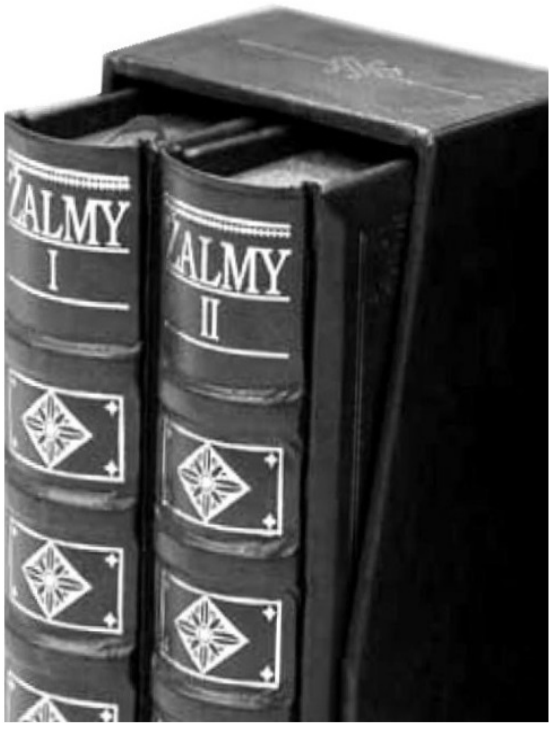

Chválospevy, v ktorých sa ospevuje Božia veleba odzrkadlená vo vesmíre a v prírode, ako aj nesmierna Božia dobrota, láska a múdrosť, s ktorou Boh riadi svet a ľudské osudy na spásu človeka a hlavne v prospech vyvoleného národa.

Žalospevy, v ktorých sa človek v nebezpečenstve alebo v ťažkostiach obracia na Boha s prosbou o vyslobodenie alebo o pomoc v čase núdze, prírodných pohrôm, v ťažkých životných situáciách (napr. uzdravenie z choroby).

Vďakyvzdania, keď ľud ďakuje Bohu za víťazstvo, za vyslobodenie z rúk nepriateľov alebo mu vzdáva vďaku za ochranu a za dobrodenia každodenného života.

Kráľovské žalmy, ktoré oslavujú kráľa a jeho kráľovstvo pri rozličných príležitostiach jeho života, pričom oslava kráľa bola oslavou samého Boha.

Blahoslavenstvá, vyjadrujúce údiv nad šťastím, blaženosťou a Božím požehnaním, ktorých sa dostalo spravodlivým za ich zachovávanie zákona a bohabojný život.

Sapienciálne žalmy, obsahujúce poväčšine mravné poučenia o tom, čo v náboženskom živote robiť a čoho sa treba chrániť. Často ide o problém dobra a zla, odmeny a trestu, alebo sa uvádzajú rady, výroky a poučenia s poukázaním na osud spravodlivých a bezbožných.

Preklínacie žalmy. V starodávnych časoch kliatbu považovali za oprávnený prostriedok na obranu proti nepriateľovi, ak nebolo inej možnosti dosiahnuť spravodlivosť. V Izraeli sa na rozdiel od starovekých náboženstiev účinok kliatby nezakladal na magickej povere, ale na viere v Jahveho: jestvuje jediný pravý Boh, ktorý už na tomto svete vykonáva spravodlivosť. Prekliatie je teda poslednou a naliehavou prosbou, aby Boh dal najavo, že sa nepriateľ alebo prenasledovateľ dopustil neprávosti, aby sa tak dostalo spravodlivosti nevinnému. Hlavnou pohnútkou kliatby teda nie je pomstychtivosť, ale túžba, aby zvíťazila pravda, dobro a spravodlivosť.

Historické žalmy. V nich však nenájdeme opis pamätných historických udalostí zo života izraelského národa, ale oslavu Jahveho dobroty a všemohúcnosti, ktoré vyvolený ľud poznával v častých Božích zásahoch do jeho dejín.

Kultové žalmy. V nadpisoch mnohých žalmov sa hovorí o ich použití v kulte pri rôznych bohoslužobných obradoch, alebo sa uvádzajú pokyny na ich prednes či spev v chráme. Podľa sv. Augustína bol aj Kristus spevákom žalmov. Ježiš sa často modlil žalmy vo svojom súkromnom, každodennom živote, čo citujú aj evanjelisti.

Podľa Kristovho príkladu sa žalmy čoskoro stali modlitbou kresťanov a zaujali významné miesto tak v súkromnej, ako vo verejnej modlitbe kresťanského ľudu už v apoštolských časoch. Preto Cirkev vyvíjala v priebehu stáročí veľké úsilie a vysvetľovala veriacim žalmy a komentovala ich, aby ich lepšie pochopili a využili v náboženskom živote.

O veľkej dôležitosti žalmov v kresťanskej liturgii a vôbec v duchovnom živote Cirkvi svedčí ich použitie najmä v slávení Eucharistie, vo vysluhovaní sviatostí a v liturgii hodín. Druhý vatikánsky koncil pokladá žalmové piesne a chvály za „hlas Nevesty (=Cirkvi), ktorá sa prihovára Ženíchovi (= Kristovi)".

Z hľadiska liturgického a pastoračného je responzóriový žalm meditatívnou odpoveďou na Božie slovo, ktoré sme práve počuli. Druhý je prípravou na evanjelium.

Tvorí ho naše radostné volanie v ústrety Pánovi prítomnému vo svojom slove a verš, ktorý vystihuje ústrednú myšlienku z nasledujúcej časti evanjelia. Všetky responzá majú svoj vlastný nápev. Išlo o to, aby nápevy aj z hudobného hľadiska čo najlepšie vystihovali zmysel textu a aby sa tak dosiahol silnejší účinok vo výraze. Responzum s priliehavým nápevom sa lepšie spieva, veriaci si ho lepšie pamätajú, ba skúsenosť učí, že v pamäti sa uchovajú aj responzá, ktoré sa opakujú len raz za tri roky.

O význame žalmov nepochybovali ani naši vierozvestovia, pretože žaltár bol po Novom zákone prvou z biblických kníh, ktorú celú preložil do staroslovienskeho jazyka alebo sám sv. Cyril, alebo spolu s bratom, sv. Metodom. Často sa hlavne u mladých ľudí stretávam s názorom, že reč žalmov je „starosvetská" a modernému človeku veľa nehovorí.

Aj na tento popud som sa pokúsila „preložiť" jeden zo žalmov do súčasného jazyka a musím povedať, že výsledok bol smiešny až nedôstojný. Možno aj vďaka trochu „inému" jazyku sa vieme viac zamyslieť a zahĺbiť sa do významu modlitby starozákonného človeka. Intenzívnejšie precítiť slová žalmov nám pomáha aj hudba, ktorá často umocňuje atmosféru za akej žalm vznikal. Tu sa stretávam s názormi, že melódia žalmov je často smutná, ponurá aj mimo pôstneho či adventného obdobia. Nesúhlasím. Mala som možnosť vypočuť si na rôznych mládežníckych stretnutiach žalmy v rockovej, džezovej, či folklórnej podobe a musím povedať, že hoci to bolo zaujímavé, žalm strácal na svojej výpovednej sile.

Ďakujem Bohu za to, že som aj tento rok mala možnosť vidieť úžasné prírodné krásy a vďaka nim sa ešte viac priblížiť k pochopeniu veľkosti nášho Stvoriteľa. Pri týchto krásach sa mi svojvoľne tisli z úst slová viacerých žalmov opisujúcich veľkosť nášho Pána!

Človek dnešnej doby má na výber viacero modlitieb, ktorými sa môže prihovárať Bohu. Aj dnes má každý z nás za čo prosiť, ďakovať, či chváliť Boha. Tak prečo sa neinšpirovať múdrosťou našich predkov a siahnuť po Knihe žalmov?

Veď „Za Tebou prahne moja duša, Pane, Bože môj."

Mariana Bajzecerová

Medžugorie – miesto, kde sa spája nebo so zemou a kde sa menia ľudské životy.

Medžugorie je malé nenápadné mestečko medzi kopcami nachádzajúce sa v Bosne a Hercegovine, ktoré navštívi ročne viac ako milión pútnikov. Je to miesto, kde sa dá načerpať veľa hlbokého duševného pokoja a rovnováhy.

V druhej polovici augusta sa aj naša farnosť zapojila do púte do Medžugoria. Boli sme veľká skupina cca. 100 pútnikov z celého Slovenska. Mnohí z nás neboli v Medžugorí prvýkrát, ale prichádzajú opakovane, aby znova a znova načerpali vnútorný pokoj a duchovnú silu, ktoré sú tam priam hmatateľné.

Medžugorie navštevujú okrem pútnikov zo všetkých kontinentov aj svetové osobnosti kultúry, politiky či športu. Práve v čase našej púte tam bol Chorvátsky prezident so svojim sprievodom. A niekoľko týždňov pred nami aj známi taliansky tréner Roberto Mancini, bývalý tréner Manchestru City, ktorý strávil v Medžugorí so svojou rodinou dva týždne. Ako sám hovorí: „Je to pre mňa osobitné miesto, kde sa cítim naozaj šťastný."

Tisícky pútnikov tu chodí očistiť si dušu zo svojich hriechov a napravať veci, ktoré potrebujú zmenu. Medžugorie dnes nazývajú aj spovednicou sveta, kde v letnej sezóne denne spovedá 40-50 kňazov vo všetkých svetových jazykoch. Je zaujímavé, že ľudia práve v Medžugorí cítia veľkú túžbu po náprave a zmene života.

Pýtal som sa jednej osoby, ktorá navštívila veľa pútnických miest – medzi nimi aj Lurdy a Fatimu, čo si myslí o Medžugorí. Povedala: „Lurdy a Fatima sú veľmi silné miesta, ale v Medžugorí je ešte čosi navyše." Keď som sa jej pýtal prečo si to myslí, tak povedala: „Zrejme preto, lebo v Medžugorí zjavenia ešte neskončili."

Na to, aby Boží pokoj mohol naplniť dušu človeka, je nevyhnutné očistenie. Veľa ľudí to chápe. Nie je problém vidieť ľudí modliacich sa na kolenách celé hodiny, ľudí kráčajúcich na boso po ostrých skalách a modliacich sa krížovú cestu, celé rodiny aj s deťmi kľačiace pred sviatosťou Oltárnou vonku na nepríjemných kamienkoch, ľudí postiacich sa o chlebe a vode a činiacich pokánie na rôzne iné spôsoby...

Pápež sv. Ján Pavol II. povedal o Medžugorí veľmi silné slová. Nazval ho „nádejou pre svet". Oficiálne Cirkev celú záležitosť skúma a uzavrieť ju môže až po skončení zjavení. Oháňať sa teda frázami typu, že to miesto ešte nie je oficiálne uznané Cirkvou je len prázdna výhovorka. Žiaľ, ani nemôže byť, kým zjavenia neskončia! Tak skoro to ani nebude, keďže vizionári majú sľúbené zjavenia aspoň raz ročne do konca života! K Medžugoriu si teda musí vytvoriť vzťah a postoj nateraz každý osobne.

Čo sa týka posolstiev, základným pojmom okolo ktorého sa všetko točí je „pokoj": „Aby pokoj zavládol medzi Bohom a človekom a ľuďmi navzájom...", bolo prvé posolstvo v Medžugorí. Často sa spomína aj výzva k modlitbe, ktorá je prostriedkom a cestou k pokoju. V posolstvách sa často objavuje až trojitá výzva k modlitbe. „Modlite sa, modlite sa, modlite sa, kým sa vám modlitba nestane radosťou..." Tiež časté výzvy na pokánie a zmierenie sa s Bohom a ľuďmi medzi sebou. To je cesta, ktorá má priviesť pokoj do duše človeka.
Medžugorie už zmenilo veľa ľudských osudov a ľudia sa odtiaľ vracajú s väčším pokojom v duši, s úsmevom na tvári i s iskrou v očiach. Tiež s novou inšpiráciou a predsavzatiami. A ešte to najdôležitejšie - s novou chuťou žiť, avšak ináč, ako žili dovtedy.

PS: Chcem sa vám ešte poďakovať za vašu blízkosť a podporu počas roka. Ďakujem Pánovi za čas, ktorý sme spolu prežili. V modlitbách s vami...

Peter Kuchár, kaplán

BOŽÍ CHRÁM V ZNENÍ KONCERTNEJ HUDBY

V júli tohto roku sa uskutočnil v Rimavskej Sobote Letný dirigentský kurz pre dirigentov, učiteľov a všetkých priateľov hudby a zborového spevu. Kurz prebiehal v priestoroch Základnej umeleckej školy, kde sa počas niekoľkých dní účastníkom venovali odborníci, ktorí im pomáhali zdokonaľovať spevácke aj dirigentské schopnosti. Organizovalo ho Národné osvetové centrum. Na stretnutí bol prítomný aj zmiešaný zbor dirigentov a hudobných nadšencov „Con moto", ktorý poslúžil dirigentom ako „cvičný zbor". Predstavil sa nám aj koncertom v našom kostole a účinkoval taktiež na sv. omši, ktorá bola hneď po koncerte. Svoj pestrý repertoár tvorený sakrálnou, modernou, džezovou, aj africkou hudbou nám predstavili s veľkým zápalom pre spev a bohaté prevedenie piesní len umocnilo celkový zážitok z koncertu. Umeleckým vedúcim je český dirigent Jiří Slovík, ktorý upravuje jednotlivé diela pre zbor. Členovia majú za sebou mnoho vystúpení nielen na Slovensku, ale aj v zahraničí.

V našom Božom chráme zaznel v piatok 23. septembra koncert jedného z najznámejších hudobný zoskupení našej krajiny – Slovenského komorného orchestra. Poslucháči Rimavskej Soboty mali možnosť už po piatykrát vypočuť si diela domácich, aj zahraničných hudobných skladateľov (Čajkovskij, Twardowski, Bartók, Godár, Berger). Osobitým dielom bolo „B-A-C-H Obrázky zo života človeka" od slovenského skladateľa, organistu a dirigenta, rodáka z Hnúšte, pána profesora Jána Valacha, ktorý v súčasnosti žije v Belgicku, kde predtým pôsobil ako dirigent kráľovskej opery.

Slovenský komorný orchester vznikol v roku 1960 a jeho umeleckým vedúcim bol fantastický huslista Bohdan Warhal, ktorý zastával túto funkciu až do roku 2001, kedy ho vystriedal súčasný umelecký vedúci Ewald Danel. Repertoár tvorila spočiatku zväčša hudba baroka, neskôr sa ťažisko repertoáru posunulo až k hudbe romantizmu a hudby 20. storočia. Hudobné teleso má svoju popularitu nielen na Slovensku, ale aj za hranicami Európy, zúčastnilo sa mnoho slávnych svetových festivalov, hudobných slávností a podujatí. V januári tohto roku absolvovalo koncertné turné po Japonsku. Venuje sa interpretácii mnohých slávnych diel „klasikov", ale dáva aj veľký dôraz na propagovanie skladieb slovenských autorov na domácej pôde, aj v zahraničí. Má za sebou vyše päťdesiat premiér slovenskej hudby. V rámci festivalu „Hudba v chrámoch" uvádzajú pravidelne na Kvetnú nedeľu v Dóme sv. Martina dielo od Josepha Haydna – Sedem posledných slov nášho Spasiteľa na kríži.

Veríme, že svojou krásnou interpretáciou a hudobnou súhrou nás ešte prídu potešiť v ďalších rokoch.

Stredajší večer, 5. októbra 2016 patril spevu. Predstavili sa nám bratia Martin a Ján Babjakovci spolu s korepetítorom Danielom Buranovským. Z interpretov žiarila bezprostredná radosť zo spevu, z toho, že môžu svojim spevom obšťastňovať publikum a chváliť Boha za talenty, ktorými ich obdaril. Ako to povedal aj Martin Babjak vo svojom príhovore počas koncertu: „Keďže nám Pán Boh dal tento talent, povedal: „Nebudeš sedieť doma a leňošiť, ale budeš na sebe poctivo pracovať; pôjdeš do sveta a svojim spevom budeš obohacovať ľudí okolo seba". Tak sme to spolu s mojím bratom aj takto poňali a robí nám radosť, keď máme také vďačné publikum, akým ste vy." Vo svojej pokore nezabudli poďakovať v prvom rade Pánu Bohu, vsdp. dekanovi Rastislavovi Polákovi a v neposlednom rade aj všetkým nám, ktorí sme na ich koncert s radosťou prišli.

Jozef Gödri

(fotografie z koncertov sú v rubrike "ZO ŽIVOTA FARNOSTI")

„Drž ma za ruku a poď..."

Aká neskutočná radosť nastala v našich srdciach, keď nám prišla pozvánka: „V júni to už bude 35 rokov, čo ma dobrotivý Boh posiela na zem, medzi vás. Pozývam vás, drahé deti." Ani sekundu sme neváhali, veď nás volá Matka Božia a my sme dostali ďalšiu šancu ísť do školy Matky Božej. Najviac ma pri srdci hreje to, že tam veľmi radi s nami putujú aj naše deti. Zakúsili tam totižto pokoj, neskutočnú Božiu lásku a dotyk neba so zemou.

Tak aj ja, ako vždy, cítila som tu aj teraz pokoj, lásku a predsa som bola taká „nesvoja". Nepokoj vychádzal z môjho srdca a keď som nemala vnútorný pokoj ja, prichádzala som aj o ten vonkajší pokoj – a to je pokoj s ľuďmi. Pochopila som, že potrebujem lekára – kňaza, svätú spoveď, uzdravenie.

V Medžugorí sa učíme modliť sa srdcom, ale to sa nedá, keď je srdce zaťažené hriechom. Keď je srdce zaťažené hriechom, modlíme sa len ústami. Veľmi dôležitým krokom pred svätou spoveďou je poprosiť druhého o odpustenie ak som niekomu ublížila, respektíve nevedome ho ranila. A nielen prosiť o odpustenie, ale aj ja sama musím odpustiť. Pretože ak ja neodpustím, ani mne nebude odpustené a táto skládka hriechov v mojom srdci vytvorí jeden obrovský múr medzi mnou a Bohom. Potom som sa modlila k Duchu Svätému, spytovala si svedomie, modlila som sa pred svätou spoveďou a keď som si myslela, že to je asi všetko.... v tom tichá veta priamo do srdca: „Modli sa za kňaza - spovedníka a Ja ti ho pošlem. Modlite sa viac za kňazov a modlite sa s čistejším srdcom." (Musím sa priznať, nemodlila som sa doteraz za kňaza ako za spovedníka.)

Takto pripravená som šla na svätú spoveď. Vedľa kostola, pod holým nebom spovedalo mnoho slovenských kňazov a pred nimi rady a rady pútnikov čakajúcich na „zhodenie svojho bremena", ktoré si priniesli. Odkráčala som kus ďalej, aby som z diaľky zistila, pred ktorým kňazom je najkratší rad ľudí čakajúcich na spoveď a hneď padla moja otázka: „No, Panna Mária teraz poraď, koho si mi pripravila, do ktorého radu sa postaviť? Ako spoznať kňaza za ktorým ma posielaš?" V tom, ani neviem ako a prečo som sa otočila a tam, na vtedy opustených lavičkách, sedel chlap. Kolárik okolo krku mi prezradil, že je to kňaz. Zamával mi rukou na pozdrav, ja som mu na pozdrav zamávala tiež a otočila som sa. Nič som si neuvedomila v tom zlomku sekundy. A zrazu mi došlo! „Kto je to? Je to ten „od Panny Márie"?" Znova som sa otočila, podišla som k nemu a opýtala som sa: „Vy tu spovedáte, Otče?" A jeho odpoveď bola: „Momentálne nie! Ale ak potrebujete svätú spoveď, tak som tu práve pre vás." Hneď mi bolo jasné, že on je ten ktorého mi tam „pripravila" Panna Mária. Jeho slová – som tu práve pre vás – sa ma tak silno dotkli. Bolo to niečo tajomné, záhadné, akoby zahalené jemným dotykom našej drahej Mamy. Tak som to cítila a moja svätá spoveď bola o to hlbšia. Krásne slová od tohto kňaza som uchovala v mojom srdci, lebo viem, že to je odkaz od Panny Márie (dnes verím a viem, že všetci ľudia dobre pripravení na svätú spoveď a pri vyznaní všetkých hriechov budú obdarení minimálne dotykom Panny Márie). Odchádzala som od neho s tak šťastným srdcom, ktoré už nič neťažilo. Keď som sa ešte raz z diaľky obzrela, jeho požehnané ruky už zdobil ruženec, ktorý sa akurát modlil. Áno, všetko sa začína svätou spoveďou. Alebo...nie svätou spoveďou, ale dobrou svätou spoveďou, ktorej predchádza dobrá príprava. Každým takýmto krokom zotierame slzy, ktoré Panna Mária roní nad našimi blúdiacimi krokmi.

Dosť ťažko sa potom počúvajú aj Jej slová, ktoré napríklad povedala v posolstve 25. februára 2016: ***„Drahé deti! V tomto milostivom čase vás všetkých pozývam k obráteniu. Milé deti, milujete málo a ešte menej sa modlíte. Ste stratení a neviete, čo je váš cieľ. Vezmite kríž, hľaďte na Ježiša a nasledujte ho. On sa vám dáva až po smrť na kríži, pretože vás miluje. Milé deti, pozývam vás, vráťte sa k modlitbe srdcom, aby ste v modlitbe našli nádej aj zmysel vášho žitia. Som s vami a prosím za vás.***
Ďakujem vám, že ste prijali moje pozvanie!"

Ona – Kráľovná a Matka nám ďakuje. V každom jednom posolstve – „drahé deti....a ďakujem, drahé deti.... a ďakujem", ustavične a neúnavne nás miluje a ďakuje. A my si možno našimi skutkami nezaslúžime ani to oslovenie, ani to poďakovanie. Vieme my toto povedať našim deťom? Vieme im povedať: „Drahé deti, ja vás ľúbim a chcem vám ukázať cestu, tú správnu cestu, som tu s vami ako milujúci otec, milujúca mama a pre vás. Prepáčte mi, až som vás niekedy ranil/a/, až som vám niekedy neukázal/a/ dobrú cestu, až som veľa razy nestál/a/ pri vás keď ste potrebovali mať po boku lásku otca a srdce matky. Som si vedomý/á/, že každý váš zlý skutok a krok je výsledkom mojej slabej lásky voči vám, deti moje a tak voči Bohu. Prepáčte mi, že som nebol/a/ doma a pripravený/á/ komunikovať práve vtedy, keď ste to potrebovali. Teraz ďakujem, že ste ma vypočuli a sľubujem, že chcem začať odznova. Začať odznova dobrou svätou spoveďou, na ktorú pozývam aj vás, drahé moje deti" ...a objať ich, podať ruku a dlho, dlho, dlho ju držať v tej svojej dlani. Nerobíme to! A viete prečo? V našich srdciach je obrovský kameň, ktorý sa volá pýcha. A tá nás nepustí bližšie a bližšie hoc aj k najbližším – rodičov k deťom, deti k rodičom. Hanbíme sa vyznať svoju slabosť – a to je pýcha; hanbíme sa vyznať, že málo milujeme – a to je pýcha. Ale je tu niečo oveľa väčšie ako naša pýcha – je tu obrovské Milosrdenstvo Božie, ktoré čaká len na naše „hodenie sa" do Jeho náručia. Jeho náruč je stále otvorená a čaká na návrat.
Na náš návrat!

Jarmila Deáková

Jubilejné soboty sú späť

Po letnej prestávke sa opäť môžeme tešiť na jubilejné soboty v rámci Mimoriadneho Svätého roka milosrdenstva. Prvá po prázdninách sa konala 17. septembra 2016.

Od 10.00 hod. kňazi vysluhovali sviatosť zmierenia – dôležitú súčasť získania úplných odpustkov. Hlavným celebrantom svätej omše so začiatkom o 11.00 hod. bol Mgr. Ignác Ondrej Kudlačák, Opus J.S.S., kaplán v Uzovskej Panici. Neprišiel sám, ale spolu s ostatnými spolubratmi, rehoľnými sestrami a mladými z Uzovskej Panice, ktorí sa aktívne zapojili do adorácie pred sv. omšou. Páter Ignác zameral homíliu na našu nebeskú Matku – Pannu Máriu.

Jozef Koronczi

Odpustová slávnosť Panny Márie Karmelskej v Bôrke

Bôrka – malebná dedinka neďaleko Rožňavy, kde sa každoročne v júli koná púť z príležitosti sviatku Panny Márie Karmelskej, za účasti veriacich zo širokého okolia.

Inak tomu nebolo ani tento rok 16. a 17. júla 2016. Púte sa aj tento rok zúčastnili veriaci z našej farnosti. Bohatý program vyvrcholil v nedeľu slávnostnými sv. omšami. Hlavným celebrantom sv. omše v slovenskom jazyku bol vsdp. Miloš Gazdík, generálny vikár rožňavskej diecézy a záverečnej sv. omše v maďarskom jazyku vdp. Csaba Böjte zo Sedmohradska.

Jozef Koronczi

Sté výročie narodenia blahoslavenej sestry Zdenky.

Dňa 14. septembra 2016 sme si slávnostnou svätou omšou pripomenuli významný dátum: 100. výročie narodenia blahoslavenej sestry Zdenky.

Svätá omša sa konala v slovenskom aj maďarskom jazyku na psychiatrickom oddelení nemocnice v našom meste(kde bola kedysi väznená aj bl. sestra Zdenka). Sv. omšu celebroval pán kaplán Janko. Čo viac sme si zo svätej omše mohli odniesť ako odkaz slov samotnej bl. Zdenky Schelingovej: ***„Náš život má byť dokonalé „áno", ktorým sa celkom dávame Bohu. Zabúdať celý deň na seba vo všetkom a viac pamätať na druhých. Takáto poníženosť je zdrojom sily."***

Nezabudnime, že v našom farskom kostole si každý deň môžeme uctiť relikviu bl. sestry Zdenky, dokonca napísať svoje prosby do pamätnej knihy a prosiť o orodovanie tejto výnimočnej rehoľníčky nášho Pána.

Jozef Koronczi

„Svätosť nezávisí od rozličných cvičení, ale od náklonnosti srdca, ktorá nás robí pokornými a celkom presvedčenými o svojej slabosti. A predsa vždy máme istotu, že sme v Božích rukách a celkom sa môžeme spoliehať na jeho otcovskú dobrotu."

bl. sestra Zdenka

Púť do Úhornej 7. augusta 2016.

Je tomu asi 50 rokov, čo sa z Rimavskej Soboty pravidelne organizujú púte do Úhornej, pútnického miesta Rožňavskej diecézy. Úhorná sa nachádza vo východnej časti Slovenského Rudohoria, v tichu malebnej Božej prírody. Vyše 200 rokov sem prichádzajú pútnici prosiť i ďakovať za každú pomoc, ktorú Božia Matka preukazuje veriacim diecézy.

Tento rok mala púť mimoriadnu atmosféru, keď počas dvoch dní – 6. a 7. augusta prichádzali pútnici peši, autami alebo malými autobusmi. Púť vyvrcholila nedeľnou sv. omšou, ktorej hlavným celebrantom bol rožňavský diecézny biskup Mons. Stanislav Stolárik. Pripomenul úzku duchovnú spätosť pútnického miesta v Úhornej, rožňavskej katedrály, kde sa nachádza historická kópia obrazu Salus populi Romani a rímskej Baziliky Santa Maria Maggiore, kde je originál obrazu, ktorí veriaci Rožňavskej diecézy volajú Panna Mária Rožňavská. Mladí z Rožňavskej diecézy, medzi ktorými boli aj mládežníci z našej farnosti priniesli spomínanú kópiu obrazu Salus populi Romani. Obraz najprv putoval po celej Rožňavskej diecéze a bol tiež v Krakove na SDM. Po sv. omši bol obraz umiestnený do pútnickej kaplnky.

Pútnici, ktorých bolo z našej farnosti 15, sa po príchode na pútnické miesto modlili krížovú cestu, ktorá je zaujímavo riešená železnými krížmi, ktoré predstavujú jednotlivé zastavenia. Krížová cesta končí v lese pri žalári, v ktorom je umiestnená socha trpiaceho Spasiteľa s dvoma adorujúcimi anjelmi z roku 1932.

Pred odchodom sa pútnici zastavili pri prameni s vodou pod kaplnkou, v ktorej je socha Panny Márie vysoká takmer 2 metre, aby si ešte raz vyprosili milosti do ďalších dní a nabrali si vody z prameňa.

Katarína Žolnírová

O dvoch bratoch v Krakove

Krakov, júl 2016 – úžasná atmosféra, množstvo krásnych mladých ľudí a nad tým všetkým nevýslovná Božia prítomnosť a milosť – to boli Svetové dni mládeže 2016. A medzi pútnikmi aj dvaja bratia z našej farnosti – Mário a David Sebastian Stehlíkovci. Mário - dospelý mladý muž (mimochodom jeden z koordinátorov pastorácie mládeže Rožňavskej diecézy), David Sebastian – školák (mimochodom miništrant v našom kostolíku.

Tak aký bol teda Krakov 2016?

Mário: Krakov? Bol to úžasný čas. Štyri tisícky mladých ľudí zo Slovenska. Spoločné katechézy, spoločenstvo s celým svetom. Bolo tam cítiť hmatateľne Božiu prítomnosť. Spomínam si na jeden z večerov, keď sme sa neskoro spolu s bratom a ďalšími pútnikmi vracali späť na miesto ubytovania. Nemali sme už žiadne spoje. Rozhodli sme sa nepodľahnúť únave a znechuteniu a modlili sme sa. O pár minút išlo auto v druhom smere a brat zdvihol ruku. Moja reakcia na brata bola: „Ale to auto ide v protismere!“ Nestačil som dopovedať auto sa otočilo a šofér v ňom sa nás opýtal, kam nás môže odviesť a tak nás zaviezol domov. Úžasné na tom bolo to, že my sme sa modlili a Boh konal úplne konkrétne.

Veľa mladých z našej diecézy zažívalo Krista priamo na uliciach. Stretávali Ho v mladých ľuďoch, v kňazoch, biskupoch, vo sviatostiach, ale aj v reštaurácii či pri práci. Je to tá najefektívnejšia forma novej evanjelizácie, keď sa môže srdce mladého človeka stretávať s realitou lásky.

David Sebastian: Bol to ten najkrajší čas, aký som kedy strávil s mojim starším bratom. Konečne mi naplno „docvaklo“, akého mám skvelého a úžasného brata.

Mário Stehlík

(dokončenie zo strany 1)

Vskutku najväčším tajomstvom Krista je to, že je svetlom. On je „svetlo sveta“ (Jn 8, 12). No táto pravda sa objavuje najmä počas rokov jeho verejného účinkovania, keď ohlasuje evanjelium Božieho kráľovstva. Úplné odpustky môžu získavať tí, čo sa modlia ruženec v kostole, v kaplnke alebo v rodine, v rehoľnom spoločenstve alebo nábožnom združení. Na získanie odpustkov sa stanovuje: 1. stačí štvrtina celého ruženca, čiže päť desiatkov, 2. k modlitbe treba pridať nábožné rozjímanie o tajomstvách, 3. pri verejnom recitovaní treba vysloviť tajomstvá podľa zaužívaného zvyku.

Neraz sme zavalený rôznymi povinnosťami a preto nemáme čas na sv. omšu v týždni a čo je horšie možno aj v nedeľu. Stáva sa, že niektorí len dobehujú na sv. omšu, chodia na poslednú chvíľu alebo dávno po jej začatí. Na sv. omšu máme prísť na čas ba priam oveľa skôr, aby sme sa na stretnutie s Kristom v liturgii pripravili, stíšili a sústredili. Vidím, že na modlitbu sv. ruženca, ktorá je pred sv. omšou prichádzajú skôr starší ľudia, aj keď nájdu sa aj mladí a to ma veľmi teší. Nájdime si čas v tomto mesiaci, ktorý voláme „ružencovým“ na spoločnú modlitbu v kostole ale aj na modlitbu doma vo svojich rodinách.

Rodičia povzbuďte svoje deti k modlitbe sv. ruženca, k účasti na spoločnej modlitbe v kostole, ale predovšetkým im vy sami buďte dobrým príkladom. Nech Panna Mária kráľovná presvätého ruženca oroduje za nás u Boha a nech nám vyprosí milosť, aby sme si uvedomovali potrebu modlitby v našom živote.

Rastislav Polák, dekan - farár

Robme dobré skutky!

POZOR!!! NOVÁ RUBRIKA

„On odplatí každému podľa jeho skutkov: večným životom tým, čo vytrvalosťou v dobrých skutkoch hľadajú slávu, česť a nesmrteľnosť, hnevom a rozhorčením tým, čo tvrdošijne odporujú pravde a oddávajú sa neprávosti.„ (Rim 2,6-8)

Milí čitatelia. Prinášame Vám novú, interaktívnu rubriku. V nej sa budete môcť podeliť s niečím výnimočne dobrým, čo ste zažili od blízkeho alebo cudzieho človeka v poslednej dobe.
Možno aj takýmto spôsobom sa mu môžete za to poďakovať, ale hlavne nadchnúť nás ostatných ku konaniu dobra.
Čakáme na vaše príspevky: ***casopishlassrdca@gmail.com***

Jozef Koronczi

NAŠA ODPUSTOVÁ SLÁVNOSŤ MUČENÍCKEJ SMRTI SV. JÁNA KRSTITEĽA

29. augusta 2016 sme mali v našej farnosti veľkú slávnosť, ktorá začala už v nedeľu popoludní farským dňom „pod orechom", kde sme sa zišli ako jedna farská rodina a v spoločenstve prežili pekné popoludnie. Slávnostné sv. omše sa konali v pondelok. Celebroval ich duchovný otec vdp. Jozef Dluhoš, ktorý v minulosti pôsobil dlhšiu dobu vo farnosti. Svojou prítomnosťou nás potešili aj kňazi z okolia – Uzovská Panica, Rožňava, Husiná, Hnúšta, Ožďany, Rimavská Seč.

Našu slávnosť umocnila aj prítomnosť relikvie svätého Jána Pavla II., ktorú si mohli všetci veriaci uctiť po sv. omši a ktorá bola v našom farskom kostole niekoľko dní. Veľkú symboliku niesla spojitosť medzi svätcom, ktorý ustanovil sviatok Božieho milosrdenstva a odpustovou slávnosťou slávenou práve vo Svätom roku milosrdenstva.

Vďaka patrí Pánu Bohu, že nám umožnil prežiť takú peknú odpustovú slávnosť, nášmu pánovi dekanovi, ktorý to všetko zorganizoval, aj všetkým, ktorí akýmkoľvek spôsobom prispeli k tomu, aby bol náš odpust čo najkrajší.

Jozef Gödri

? Vy sa pýtate – Hlas srdca odpovedá !

Máte nezodpovedané otázky , týkajúce sa našej viery, liturgie, Svätého písma, sviatostí a pod.?
Chceli by ste sa niečo „k veci" spýtať našich duchovných otcov ?

Žiaden problém, práve pre Vás je totiž určená naša pravidelná rubrika: *„Vy sa pýtate – Hlas srdca odpovedá"*.
Napíšte nám svoje otázky na mailovú adresu *casopishlassrdca@gmail.com* alebo nechajte v obálke v sakristii nášho kostola, odpoveď zistíme a uverejníme v najbližšom vydaní Hlasu srdca. V aktuálnom vydaní odpovedá pán dekan na nasledovné otázky:

Helena, Zacharovce: **Bola som na pohrebe mimo okres, ktorý bol spojený s pohrebnou sv. omšou, kde som pristúpila k svätému prijímaniu. Následne večer som sa zúčastnila sv. omše v Rimavskej Sobote a rovnako som pristúpila k svätému prijímaniu. Bolo to správne, že som v jednom dni prijala sväté prijímanie dvakrát?**

Vážená pani Helena, k sv. prijímaniu môžeme pristúpiť dvakrát do dňa. Čas sa ráta stále od pol noci. Ak chceme prijať Eucharistiu druhý krát za deň, môžeme len vtedy ak sme na celej sv. omši. Napr. Prídem spovedať do rodiny a spolu s chorým aj rodinný príslušník príjme Eucharistiu. V ten istý deň môže znova prijať Eucharistiu v kostole keď bude na celej sv. omši. Ak by bol na celej sv. omši ráno a ja prídem vyspovedať chorého domov, v takomto prípade už Eucharistiu prijať druhýkrát bez sv. omše prijať nemôže.

Lívia, Rimavská Sobota: **Nedávno som sa chystala so starou mamou na svätú omšu, upozornila ma, že ak chcem ísť na sväté prijímanie nemala by som už nič jesť, na moju otázku prečo? mi odpovedala, že tak sa to patrí. Je to len ľudový zvyk alebo to má aj hlbší význam?**

Milá Lívia, Vaša stará mama Vás upozornila veľmi správne a v žiadnom prípade sa nejedná len o akúsi laickú zvyklosť. Ide o telesnú prípravu na sväté prijímanie, ktorá sa volá eucharistický pôst. V praxi eucharistický pôst znamená toľko, že aspoň hodinu pred sv. prijímaním nič nejeme (to samozrejme neplatí o požití lieku) a okrem vody nič nepijeme. Kto eucharistický pôst poruší a ide na sväté prijímanie, prijíma nehodne (svätokrádežne). Od eucharistického pôstu sú oslobodené smrteľne choré osoby. K telesnej príprave patrí aj to, aby sme sa slušne ustrojili.

Elena, Rimavská Sobota: **Spolu s manželom sa staráme o nevládneho otecka a veľakrát v nedeľu si s ním pozrieme sv. omšu v televízii a do kostola nejdeme. Môžeme to považovať za riadnu účasť na nedeľnej sv. omši?**

Asi Vás sklameme, ale sledovanie svätej omše v televízii, na internete alebo v mobilnej aplikácii nenahrádza plnú ani platnú účasť na svätej omši. Plná účasť na svätej omši sa totiž dosahuje v eucharistickom spoločenstve, ktoré je zavŕšené sviatostným svätým prijímaním, čo sa určite nedá dosiahnuť informačnými technológiami. Hrozil by v podstate absurdný stav, že všetci by sme si mohli v pohodlí domova od sledovať sv. omšu či už v tablete, mobile, počítači alebo televízii a kostoly by ostali prázdne. Ďalším problémom je fakt, či sa sv. omša vysiela v priamom prenose alebo zo záznamu. Konferencia biskupov Slovenska dokonca prijala normy, ktoré predpisujú, že okrem výnimočných prípadov sa sv. omše majú vždy vysielať naživo (ide totiž o reálne sprítomnenie Ježišovej obety). Z hľadiska Vášho chorého otca, ktorému zdravotný stav neumožňuje zúčastniť sa osobne sv. omše, je to určite istý spôsob a možnosť zdieľania a sledovania liturgických obradov. Pokiaľ by sme však opäť chceli hlbšie analyzovať, či sa jedná o platnú a plnú účasť, tu platí zásada, že starí alebo chorí sú pre svoj stav ospravedlnení z účasti na slávení Eucharistie, ku ktorej zaväzuje Cirkev veriacich, či už v nedele alebo prikázané sviatky.

Zuzana, Rimavská Sobota: **Chcela by som sa spýtať, či môžem pristúpiť k svätému prijímaniu, ak prídem neskoro na svätú omšu?**

Tu treba rozlíšiť deň. V prípade nedeľnej sv. omše alebo v prikázaný sviatok môžete pristúpiť k sv. prijímaniu keď sme na celej sv. omši, čo si vyžaduje aj platnosť účasti na sv. omši. Čo sa týka sv. omše v tzv. bežný deň, tu nie sú stanovené časové obmedzenia (napr. môžete prísť doslova len na sväté prijímanie). Nedá mi však nepripomenúť, že prísť do kostola aspoň 5 – 10 min. pred sv. omšou patrí k prejavom úcty k tejto Božej milosti.

Rastislav Polák, dekan - farár

Poďakovanie

alebo v Zacharovciach majú vynovenú kaplnku

Farnosť Rimavská Sobota má viacero filiálok. Jednou z nich je od apríla roku 1992 filiálka v Zacharovciach. Nachádza sa tu kaplnka Povýšenia sv. Kríža, ktorú si veriaci svojpomocne prebudovali zo staršieho rodinného domu, za pomoci biskupského úradu v Rožňave, farského úradu v Rimavskej Sobote, starostu Zacharoviec Mikuláša Ľuptáka a veriacich z filiálky pod dohľadom vtedajšej kostolníčky Heleny Benkovej. Keďže to bol starší rodinný dom, po určitom čase sme z milodarov roku 2012 urobili novú strechu, novú fasádu a okná. No na vynovenie vnútra kaplnky ako je dlažba, stierkovanie, maľovanie, výmenu dverí už financie nezostali. Zostali nám len modlitby a prosby na perách, aby sme našu kaplnku pripravili ako dôstojné miesto, kde sa každú nedeľu stretávame na slávení Eucharistie a lámaní Slova. V apríli 2016 naše prosby boli vyslyšané. Pán poslal človeka, ktorý dokončil toto Božie dielo. Vsdp. dekan Rastislav Polák sa postaral o celkové obnovenie kaplnky. Dal celý interiér kaplnky vystierkovať a vymaľovať, dal spraviť novú dlažbu a krásne nové lavice, za čo mu patrí veľké ďakujem.

Nech ho žehná Pán a obdaril Božím pokojom a láskou, ktoré tak každý z nás potrebujeme.

Chcem vysloviť poďakovanie za milodary veriacich a prosím ich o modlitby za sestry a bratov, aby s radosťou prichádzali vzdávať vďaku a chválu Pánovi nášmu Bohu. Poďakovanie patrí všetkým, ktorí sa postarali o výzdobu kaplnky ako sú drevené ručne vyrezané sochy Panny Márie a Ježiša Krista, obrazy a kvetinové dary. Pane, požehnávaj dobrodincov cez ktorých konáš svoje dielo. Chcem poďakovať aj našim pánom kaplánom Petrovi a Jankovi, ktorí prichádzajú medzi nás, aby hlásali radostnú zvesť, oslovovali nás dobrým príkladom zbožnosti, pokoja a lásky.

Dobrorečme Bohu v každom čase a prosme ho, aby riadil naše kroky a usmerňoval naše zámery.

Oľga Trnková, Zacharovce

Slávenie sv. omše na Majši.

Tak ako po iné roky, sa aj tento rok 11. augusta 2016 konala svätá omša v kaplnke na Majši. Svätú omšu celebroval náš pán dekan vsdp. Rastislav Polák.

Tu na Majši, na jednej z filiálok Rimavskej Soboty, sa slávi v roku len táto jediná sv. omša a to z príležitosti sviatku Narodenia Panny Márie. V roku 1920 bol na tejto pustatine založený Martinom Vrábeľom, jeho manželkou a synmi cintorín. V roku 1929 taktiež z pričinenia tej istej rodiny, tu bola dokončená a posvätená malá kaplnka Panny Márie.

Popri iných mariánskych ctiteľoch, ktorí prišli na toto krásne miesto osláviť narodenie Panny Márie, boli prítomní aj žijúci členovia rodiny Vrábeľových, ktorí sa o túto kaplnku, ako rodinný klenot a prejav veľkej vďačnosti Bohu a Nebeskej Matke, vzorne starajú.

Jozef Koronczi

Patríme do jednej rodiny

farský deň, 28.augusta 2016

Boli raz jedny pekné hodiny. Trónili si na elegantnej komode a nadšene si robili svoju prácu. Ako každé dobré hodiny mali srdce, ktoré pravidelne tikalo svoje tik-tak, tik-tak... Robili tak od prvého dňa, keď ich odniesli z dielne jedného z najlepších hodinárov v meste. Život pokojne plynul, až raz v ich mozgu z ligotavých ozubených koliesok skrsla pochybnosť sťa osudné zrniečko prachu. „Dve tiknutia za sekundu, to znamená 120 tiknutí za minútu, 7200 za hodinu, 182 800 za deň, 1 209 600 za týždeň, 62 899 800 tiknutí za rok..." Drobné kolieska v hodinách žalostne zaškrípali. „62 899 800 tiknutí za rok! To sa nedá! To nezvládneme!" Pochybnosti sa čochvíľa zmenili na paniku, ktorú vystriedala hlboká depresia. Tak si jedného dňa hodiny dohodli vyšetrenie u najlepšieho psychohodinára v meste.

„Čo vás trápi?" zdvorilo sa opýtal lekár. „Ach, pán doktor," sťažovali sa hodiny, „"dostali sme nesmierne ťažkú úlohu, ktorá je nad naše sily. Musíme tiknúť 2-krát za sekundu, čo je 120 tiknutí za minútu, 7200 za hodinu, 182 800 za deň, 1 209 600 za týždeň, 62 899 800 tiknutí za rok!" A to po mnoho rokov! To nedokážeme!" „Počkajte, prosím!" ozval sa psychiater. „Koľko tiknutí musíte urobiť naraz?" „Jeden tik, potom tak, potom ďalší tik a tak ďalej." „Odporúčam vám takúto liečbu: choďte domov, upokojte sa a myslite vždy len na jeden tik naraz, sústreďte sa na každý tik a tešte sa z neho. Vždy len jeden tik, nestarajte sa o ten ďalší! Myslíte, že to zvládnete?" „Jeden tik naraz? Určite áno!" povedali hodiny. Vrátili sa domov a viac sa už netrápili. „Nebuďte ustarostení o zajtrajšok, zajtrajší deň sa postará sám o seba."Veľakrát sa sťažujeme, že žijeme v uponáhľanej dobe, nevieme sa zastaviť, ešte aj kaplán Janko furt behá ☺. Podľa niektorých je to veľký luxus, keď si nájdeme čas na utíšenie sa, aby sme si uvedomili, že život je omnoho viac, ako len stále vybavovanie si niečoho. „Nebuďte ustarostení o zajtrajšok", radí nám Ježiš. V tejto jednoduchej myšlienke sa nachádza veľa múdrosti. Hovorí, že Boh, ako Otecko nielenže stvoril svet, ale aj ho chráni. To, že sme sa narodili svedčí o tom, že potrebuje nás. Dáva nám všetko k tomu, aby sme mali vyrovnaný život. A možno si to ani neuvedomujeme, len vtedy, keď stratíme niečo alebo niekoho, na koho nám moc záleží.

Prežívali sme farský deň 28. augusta pod orechom pri ZUŠ-ke a ako som pozeral fotky, uvedomil som si, že tieto chvíle všetci potrebujeme☺! Je dobré vedieť, že patríme do jednej farskej rodiny, že nie sme sami ani osamotení.

Učiteľ sa opýtal najmenších: „Čo potrebuje človek, aby bol šťastný?" Odpovede boli rôzne: pekný byt, dobré jedlo, peniaze, život bez bolesti... Učiteľ im pomohol: prácu, uznanie druhých, Božie požehnanie...Všetko bolo pekne pod sebou zapísané na tabuli. „Zabudli sme ešte na niečo?" opýtal sa učiteľ. Jedno dievčatko sa prihlásilo a povedalo: „Áno, zabudli sme na človeka."

A naozaj je to tak. Poďakujme Ježišovi, že sa stará o nás skrze našich bratov a sestry. A buďme aj my takými ľuďmi, ktorý nielen nosia v sebe ten Boží dotyk ale aj posúvajú ďalej. Snažme sa žiť každý deň jeden po druhom vo vedomí, že každé ráno dostaneme novú šancu od nebeského Otecka, aby sme budovali NEBO.

Ján Zsóka, kaplán

Levoča 2016

V dňoch 2. a 3. júla 2016 sa konala na najstaršom pútnickom mieste východného Slovenska – Levoči púť, ktorej sa zúčastnili aj niekoľký veriaci z našej farnosti. Počas púte bol pripravený bohatý duchovný program: sväté omše, modlitby sv. ruženca, korunka Božieho milosrdenstva, Mariánsky koncert, krížová cesta a samozrejme počas celej púte vysluhovanie sv. zmierenia. Púť vyvrcholila v nedeľu slávnostnou svätou omšou, ktorú celebroval arcibiskup Mons. Mario Giordana – apoštolský nuncius na Slovenku.

Napriek nepriaznivému počasiu si pútnici odniesli veľa duchovných zážitkov a povzbudenia.

Jozef Koronczi

Zo spomienok na prázdniny

Tábor je za nami, povedali sme si posledný júlový týždeň. A naozaj, bol za nami ani sme sa nenazdali. Prípravy naň trvali oveľa dlhšie, ako celý týždňový pobyt 34 detí v Dolnej Strehovej. Zažili sme pekný týždeň.

V skratke: v pondelok sme sa ubytovali, zoznámili navzájom aj s okolím a samozrejme hrali sme sa až do neskorého večera. V podstate celé dni a každý deň bol hra ☺. Tieto hry nám narúšali len pauzy na jedenie, upratovanie, modlitbu a sv. omšu ...☺ Nad počasím sme sa v pondelok vôbec nezamýšľali, pretože sme nemali v pláne odísť z miesta, kde sme boli ubytovaní. V utorok sme mali nádherné počasie aké sme potrebovali, pretože sme tento deň strávili na kúpalisku. Naše deti sa na kúpalisku zabávali, zapájali do súťaží a veru aj vyhrávali. Slnko sa v stredu skrylo za oblaky a my sme mali deň pripravený na turistiku. Predstavte si, nikto sa nesťažoval, nikto sa nemračil, deti kráčali, spievali, smiali sa. Naše kroky viedli na Osušie, kde sme slávili sv. omšu po ktorej sme mali opekačku spojenú s hrou ☺. Cestou späť mi deti šepkali, že tento deň bol lepší ako ten včera. A hovorili tak každý deň. Výborne sa to počúvalo a iste aj preto na nás dospelých únava neprichádzala. Ak muselo pršať, tak Pán rozhodol, že tak bude vo štvrtok, pretože v tento deň sme mali na pláne aktivity v blízkosti ubytovne. A v piatok znova vykuklo slniečko a my sme sa znova mohli osviežiť na miestnom kúpalisku. V sobotu sme sa cestou domov zastavili na horolezeckej stene v Lučenci a tešili sme sa na Vás milí rodičia.

Tak ako rýchlo ste prečítali týchto pár riadkov, tak ubehol aj týždeň s Vašimi deťmi.

Ďakujeme, že ste nám na týždeň s dôverou zverili Vaše deti. Sú to dobré deti. Spoznali sa navzájom a aj my dospelí sme spoznali ich. Bol to úžasný týždeň – Bohu vďaka zaň!

Vladimíra Haninčíková

Šikovné ruky

A opäť je tu škola!

Milí kamaráti, začal sa školský rok a s ním prichádzajú aj nejaké tie povinnosti. Určite je každý z vás pripravený na učenie sa v škole, písanie domácich úloh... No nie vždy ide všetko „ako po masle" a niekedy jednoducho nestíhame. Práve preto je dôležité dobre si rozvrhnúť čas ☺. Preto vám chcem ukázať praktický týždenný rozvrh:

Budeme potrebovať:

- šikovné ruky
- fotorámik
- ozdobný alebo farebný papier
- fixky

1. Na začiatok si vezmeme fotorámik a zadnú časť obkreslíme na papier.

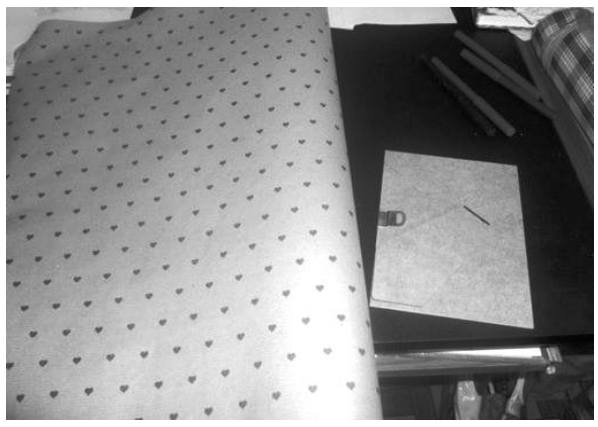

2. Papier vystrihneme a vložíme do rámika.

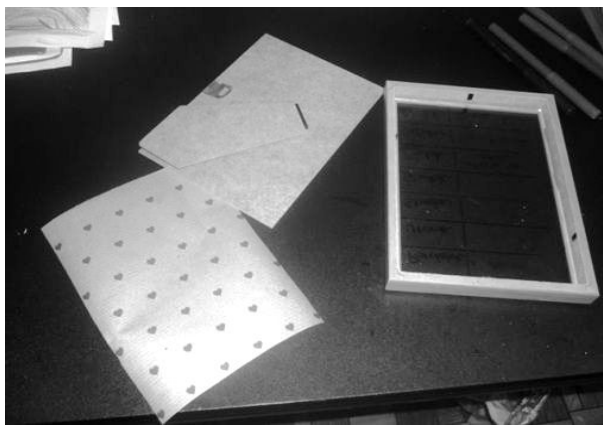

3. Vezmeme si fixky (ja som použila fixky na sklo) a začneme písať dni v týždni na sklo. Potom stačí už len napísať svoje plány a povinnosti.

... a takto vyzerá môj rozvrh ☺

Terezka Haninčíková

Nezabudnite si dopísať k piatku detské sväté omše - budeme sa tam stretávať ☺

☺ PERLY NAŠICH DETÍ POČAS PIATKOVÝCH SV. OMŠÍ ☺

„Koho si vyvolil Pán Ježiš za svojich spolupracovníkov?"
- Adama a Evu.

„Čo sa učili apoštoli pri Pánu Ježišovi?"
- Modlitbu Verím v Boha.

„Aké predmety mali apoštoli?"
- Náboženstvo.

ZO ŽIVOTA

Bratia Babjakovci spolu s korepetítorom D. Buranovským.

Zbor nadšencov a priateľov hudby CON MOTO počas koncertu v našom farskom kostole.

Skákací hrad si hneď obľúbili všetky deti, ktoré prišli na farský deň. ☺

Koncert Slovenského komorného orchestra obohatil všetkých prítomných.

Farský deň so všetkým, ako sa patrí: spoločenstvo, dobrá nálada, výborný guľáš, živá hudba.

O muziku sa staral dlhoročný muzikant Ladislav Cechmajster, aj naši mladí.

NAŠEJ FARNOSTI

Na filiálke Kružno sme slávili v nedeľu 9. októbra 10. výročie posvätenia kostola. Sv. omšu celebroval vdp. Jozef Dluhoš, ktorý sa prihovoril ľuďom aj v kázni.

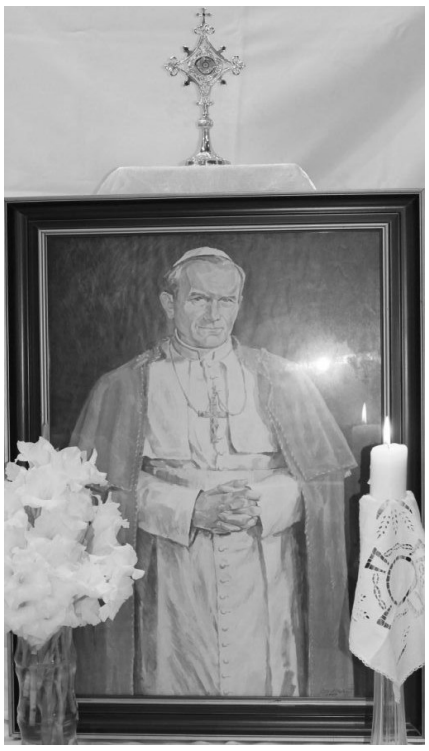

V našej farnosti sme mali relikviu sv. Jána Pavla II.

Deti mali spolu s pánom kaplánom Petrom výlet do Mojína spojený s opekačkou, kde ich čakalo predstavenie sokoliarov.

Mons. Stanislav Stolárik slávnostne konsekroval v sobotu 8. októbra kaplnku Božieho Milosrdenstva na Čiernej Lúke.

Na sv. omšu slávenú na psychiatrickom oddelení v deň sviatok Povýšenia sv. Kríža prišli veriaci v hojnom počte. Slúžil ju pán kaplán Janko. Veriaci si mohli po sv. omši uctiť relikviu blahoslavenej Zdenky, ktorá bola v týchto priestorov väznená.

Ak máte aj vy nejaké fotky z diania v našej farnosti, budeme radi, ak sa s nimi podelíte a v nasledujúcich číslach časopisu HLAS SRDCA ich použijeme buď k článkom, alebo do galérie.
Fotografie môžete zaslať na mailovú adresu: **casopishlassrdca@gmail.com**

FARSKÉ OZNAMY

Jubilejná sobota 22. októbra 2016
10.00 hod. sv. zmierenia; 10.30 hod. adorácia;
11.00 hod. sv. omša, celebruje Mgr. Jozef Trubíni z Hnúšte.

Dekanátne stretnutie mladých 29. októbra 2016 .
Program bude vyhlásený vo farských oznamoch a na výveske.

PROGRAM NA MIESTNOM CINTORÍNE – KAPLNKA

1. novembra 2016	pobožnosť na dušičky 15.00 hod.
2. a 4. novembra 2016	**sv. omša** o 15.00 hod v **slov**. jazyku
3. novembra 2016	**sv. omša** o 15.00 hod. v **maď**. jazyku

Čo sú odpustky?

Počas roka máme niekoľko príležitostí, kedy môžeme získať tzv. úplné (plnomocné) odpustky. Čo sú odpustky, nám hovorí Katechizmus Katolíckej Cirkvi v bodoch 1471-1479. V skratke: tým, že človek spácha hriech, pripíše sa mu vina, ale aj následok za ňu, teda trest. Ak sme spáchali ťažký hriech (vedome, dobrovoľne a vo vážnej veci), zaslúžime si zaň večný trest (peklo). Ak sme spáchali ľahký hriech, zaslúžime si časný trest (očistec). Boh vo svojom nekonečnom milosrdenstve nám dáva možnosť odpustenia hriechov vo sviatosti zmierenia. No aj vtedy, keď sa nám odpustí hriech, následok (teda trest) zostáva. Síce nie večný (v pekle), ten sa odpúšťa spolu s hriechmi, ale časný (v očistci) zostáva. Ak chceme, aby sa nám odpustili aj časné tresty, na to slúžia odpustky.

Odpustky v prospech zosnulých

1. Veriaci, ktorý v deň Spomienky na všetkých zosnulých nábožne navštívi kostol alebo kaplnku a pomodlí sa Modlitbu Pána a urobí vyznanie viery (Verím v Boha), môže získať úplné odpustky, ktoré sa môžu privlastniť iba dušiam v očistci.

Okrem tohto odpustkového úkonu sa žiada splniť **tri podmienky**: sv. spoveď (krátko predtým alebo potom), sv. prijímanie (najlepšie v ten istý deň) a modlitba na úmysel Sv. Otca (stačí Otčenáš, Zdravas, Sláva). Okrem toho ako vo všeobecnosti treba vylúčiť akúkoľvek pripútanosť k hriechu, aj k všednému. Tieto odpustky možno získať od poludnia predchádzajúceho dňa až do polnoci určeného dňa.

2. Veriaci, ktorý nábožne navštívi cintorín a aspoň mysľou sa pomodlí za zosnulých, môže získať odpustky, ktoré sa môžu privlastniť iba dušiam v očistci, **raz denne** od 1. do 8. novembra. Treba splniť aj ďalšie podmienky. Jedna sv. spoveď však stačí na všetky odpustky.

Náš obchod ZDENKA

Duchovné „vychytávky“ z obchodu

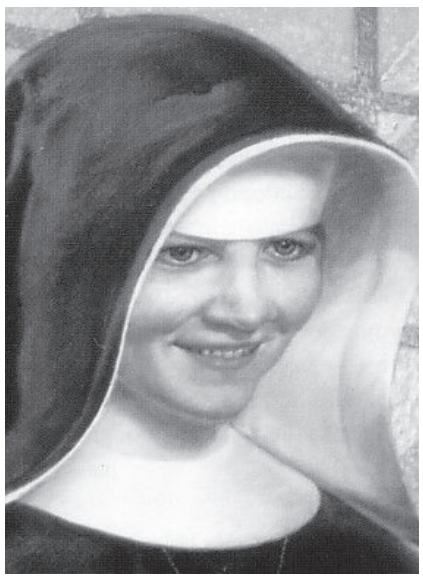

Blíži sa „dušičkový“ čas. Chystáme sa navštíviť hroby blízkych, ktorí nás predišli do večnosti. Veru, veľakrát stojac nad hrobom milovanej osoby sa človek v pietnom tichu zamýšľa nad všeličím, spomína na chvíle príjemné, ale vynárajú sa aj spomienky menej radostné, ktoré sa spájajú s niekým, kto tu už nie je. A natíska sa otázka: „Kde je, videl už nášho Pána zoči-voči alebo ešte stále čaká v „medzistanici“, zvanej očistec?“ Nikto živý z nás to „na ostro“ nemá možnosť zakúsiť. Ťažko zabrániť vnútorným úvahám, čo to očistec je a ako to tam prebieha? Určite každému z nás napadli niekedy otázky, čo je očistec, čo sa tam deje, môžem sa očistcu vyhnúť? Veď existencia a priebeh posmrtného života vzbudzuje záujem ľudí od nepamäti.

Žijú alebo žili však medzi nami ľudia, ktorým Boh dal osobitnú milosť nahliadnuť za oponu tohto tajomna, napr. Maria Simma – jednoduchá rakúska vidiecka žena, ktorú si Boh vybral pre apoštolát pre „úbohé duše“, ako sama nazvala duše v očistci – cestu plnú milosti, ale aj utrpenia; alebo svätá Veronika Giuliani, o ktorej blahoslavený pápež Pius IX. povedal, že je gigantom svätosti. Nesmieme zabudnúť ani na zosnulú rehoľníčku sestru Gertrúdu, ktorá v dialógoch so sestrou Máriou z Kríža (Francúzsko, 19. stor.) odkrýva mnohé svedectvá z reality očistca.

Je veľmi dobré, že je k dispozícii množstvo knižných publikácií, ktoré nám prinášajú svedectvá, úvahy o očistci, ale aj modlitby za duše v očistci a rady, ako môžeme dušiam v očistci pomáhať, čo je nesmierne dôležité. A ešte lepšie je, že veľa ich nájdeme aj v obchode Zdenka. Cena kníh sa pohybuje od 50 centov po 7 €.

Veľkým ochrancom duší v očistci je svätý Michal archanjel, ku ktorému sa modlievame aj v našom kostole po každej svätej omši. Mnohí z vás túto modlitbu nepoznáte, tak Vám ju teraz uvádzame.

Vrcholí Mimoriadny Svätý rok milosrdenstva. Posolstvo tohto milostivého a obohacujúceho obdobia by sme si mali čo najdlhšie uchovávať v našich srdciach i dušiach. V každej domácnosti by mal mať čestné miesto obraz

Božieho milosrdenstva – či už väčší alebo menší, alebo len drobná magnetka. Vďaka Bohu, výber tohto sortimentu je v obchode Zdenka naozaj pestrý – pre garzónku i trojposchodovú vilu, pre každú peňaženku.

Alena Peržeľová

OTVÁRACIE HODINY OBCHODU ZDENKA:

PONDELOK:	09:00 - 13:00
UTOROK:	09:00 - 17:00
STREDA:	09:00 - 13:00
ŠTVRTOK:	09:00 - 17:00
PIATOK:	09:00 - 13:00
SOBOTA:	ZATVORENÉ
NEDEĽA:	ZATVORENÉ

Svätý Michal archanjel,
Ochraňuj nás
v boji proti zlu
a úkladom diabla.
Ty, knieža nebeského
vojska, s Božou
mocou zažeň
do pekla satana
a iných zlých duchov,
ktorí spôsobujú skazu
duší vo svete.
Amen.

Modlíme sa na špeciálnom 13 trojzrnkovom ruženci, ktorého nákres je na obrázku.
Na krížik: **Verím v Boha ...**
Na žlté veľké zlaté zrnko: **Otče náš ...**
Na 3 malé zrnká:
- biele: **Sláva Otcu ...** k úcte svätých
- zelené: **Sláva ...** k úcte sv. Michala archanjela
- ružové: **Sláva ...** k úcte sv. anjelov strážcov
Na modré zrnká: **Zdravas Mária ...**
Na červené malé zrnká: **Večné odpočinutie daj im Pane, a Večné Svetlo nech im svieti! Duše zomrelých veriacich nech odpočívajú v Božom milosrdenstve v pokoji! Amen.**
Na rozpätie - medailón: **“Matka Božieho milosrdenstva oroduj za duše, trpiace v očistci a silou svojho Nepoškvrneného Srdca osláv Boha za spásu každej duše!”**

Zverejnenie povolené podľa dekrétu Sv. Otca Pavla VI. zo 14. X. 1966. N. 58159 A.A.S.

M. Simma
Duše v očistci

Modlitby a pobožnosti za duše v očistci

M. Simma
Dostaňte nás odtiaľto!!!

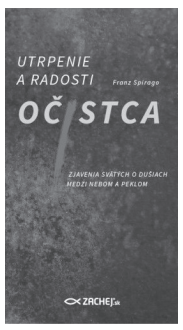

F. Spirago
Utrpenie a radosti očistca

M. Simma
Prekvapujúce tajomstvo duší v očistci

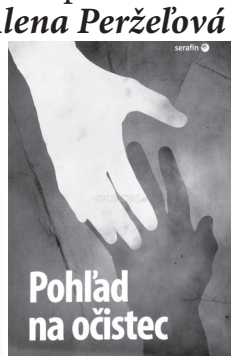

vydav. Serafín
Pohľad na očistec

HLAS SRDCA štvrťročník rímskokatolíckej farnosti Rimavská Sobota. Vydáva rímskokatolícka cirkev farnosť Rimavská Sobota. Adresa: Hlavné námestie 29, 97901 Rimavská Sobota. Kontakt: 0475631031, email: **casopishlassrdca@gmail.com**, Recenzoval: Rastislav Polák. Redakčná rada; šéfredaktorka: Alena Peržeľová, členovia - Rastislav Polák, Ján Zsóka, Peter Kuchár, Jozef Koronczi, Vladimíra Haninčíková, Terézia Haninčíková, Zuzana Gödriová, Jozef Gödri.

Web: **www.rimavskasobota.fara.sk**